

Sygn. akt XI W 3297/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Kur

Protokolant: Katarzyna Zielińska - Kupczyk

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2015 roku

sprawy **G. K.**

syna T. i B. z d. B.

urodzonego dnia (...) w B.

obwinionego o to, że:

1. w dniu 14.01.2015 roku o godz. 15:30 w W. przy ulicy Al. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży perfum o wartości 149 złotych na szkodę wymienionego sklepu,
tj. za wykroczenie z art. 119 § 1 KW;
2. w dniu 12 listopada 2014 r. ok. godz. 15:20 w W. przy Al. (...) w C. H. A., w sklepie (...) dokonał kradzieży mienia o łącznej wartości 54,97 zł na szkodę w/w sklepu,
tj. za wykroczenie z art. 119 § 1 KW;
3. w dniu 17 grudnia 2014 r. ok. godz. 12:20 w W., w sklepie (...) przy ul. (...) dokonał kradzieży perfum o wartości 12,99 zł na szkodę w/w sklepu.
tj. za wykroczenie z art. 119 § 1 KW;

I. obwinionego **G. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu w pkt 1, 2 i 3 czynów, stanowiących wykroczenia z art. 119 § 1 kw i za to na podstawie art. 119 § 1 kw skazuje go, a na podstawie art. 119 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw w zw. z art. 19 kw wymierza mu łącznie karę 30 (trzydziestu) dni aresztu;

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego w całości od kosztów sądowych w sprawie.

Sygn. akt XI W 3297/15

UZASADNIENIE

Sąd w sprawie ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 stycznia 2015 roku, około godziny 15:30, G. K. w sklepie (...) w C.H. A. przy ul. (...) w W. dokonał kradzieży perfum C. (...) wartości 149 zł działając na szkodę tego sklepu. G. K. działał w ten sposób, iż znajdując się na terenie

tego sklepu szybkim ruchem schował opakowanie tych perfum pod kurtkę i od razu udał się do wyjścia nic nie kupując. Po opuszczeniu sklepu został ujęty przez ochronę sklepu.

Dowody: wyjaśnienia obwinionego k. 41, zeznania M. K. k. 36v, notatka urzędowa k. 34, upoważnienie k. 38, protokół ujęcia k. 39, stwierdzenie tożsamości k. 45.

W dniu 12 listopada 2014 roku, około godziny 15:20, G. K. wszedł na teren sklepu (...) w C.H. A. przy ul. (...) w W.. Znajdując się na terenie tego sklepu wziął do koszyka pierogi, dwie kawy i czekoladę. G. K. krążąc po terenie tego sklepu, schował czekoladę w rękaw swojej kurtki, a dwie kawy pod kurtkę z przodu, po czym odstawił koszyk z pozostałym towarem i opuścił sklep wejściem. Poza terenem sklepu został on ujęty przez ochronę sklepu. G. K. dokonał kradzieży działając na szkodę sklepu (...) na łączną kwotę 54,97 zł.

Dowody: wyjaśnienia obwinionego k. 10, zeznania J. B. k. 3v, notatka urzędowa k. 1, protokół zdarzenia k. 5, zawiadomienie o wykroczeniu k. 6, upoważnienie k. 7, stwierdzenie tożsamości k. 8.

W dniu 17 grudnia 2014 roku, około godziny 12.10, G. K. wszedł do sklepu (...) w W. przy ul. (...). W sklepie tym z jednej z półek wziął perfumy (...), które schował do torby, po czym opuścił sklep przechodząc obok kas. Za linią kas został on ujęty przez ochronę sklepu. G. K. dokonał kradzieży działając na szkodę sklepu (...) na kwotę 12,99 zł.

Dowody: wyjaśnienia obwinionego k. 27, zeznania P. W. (k. 21, protokół rozprawy na CD k. 135-136), notatka urzędowa k. 19, upoważnienie k. 23, oświadczenie k. 24, stwierdzenie tożsamości k. 25.

G. K. w chwili czynów miał 34 lata. Ma wykształcenie podstawowe, nie ma wyuczonego zawodu. Jest kawalerem. Nie ma osób na utrzymaniu. Obwiniony przed osadzeniem pozostawał osobą bezrobotną, bez majątku. Podejmował prace dorywcze, nie określił jednak swoich dochodów. Poczytalność obwinionego w chwili czynów i w czasie postępowania nie budziła wątpliwości, był on zdolny do udziału w postępowaniu. G. K. jest osobą kilkunastokrotnie karaną w tym na przestępstwa przeciwko mieniu (dane osobowo-poznawcze z protokołów k. 8, k. 25, k. 45, opinia sądowo-psychiatryczna k. 96-103, dane o karalności k. 43-44).

W toku czynności wyjaśniających obwiniony odnosząc się do czynu z pkt 1 wyroku (k. 41), przyznał się do jego popełnienia i odmówił składania wyjaśnień. Wyraził przy tym chęć dobrowolnego poddania się karze grzywny w wysokości 200 zł. Odnośnie czynu z pkt 2 wyroku (k. 27), obwiniony przyznał się do jego popełnienia i odmówił składania wyjaśnień. Odnośnie czynu opisanego w pkt 3 wyroku (k. 10), obwiniony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wskazując, że ukradł te rzeczy, aby wymienić je na żywność na B. R. w W..

Sąd zważył, co następuje.

Wyjaśnienia obwinionego (k. 10, k. 27, k. 41) należało uznać za w pełni wiarygodne. Podkreślić należy, że obwiniony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. To stanowisko w sprawie zostało w pełni potwierdzone innymi dowodami. Obwiniony we wszystkich trzech przypadkach będących przedmiotem rozpoznania został ujęty przez pracowników ochrony sklepów, mówiąc kolokwialnie, na gorącym uczynku. Te okoliczności nie były przez niego kwestionowane. Sąd nie znalazł również powodów, aby nie dać wiary wyjaśnieniom obwinionego odnośnie jednego z czynów w zakresie powodów dokonania kradzieży. W ocenie Sądu brak było jakichkolwiek podstaw, do podważania wyjaśnień w tym zakresie, a materiał dowodowy nie pozwalał na podważenie tychże twierdzeń.

Sąd za w pełni wiarygodne uznał zeznania wszystkich świadków w sprawie: P. W. (k. 21, protokół rozprawy na CD k. 135-136), J. B. (k. 3v), M. K. (k. 36v). Wszyscy świadkowie byli pracownikami ochrony sklepów, w których obwiniony dokonał kradzieży, wykonującymi w czasie tych zdarzeń swoje obowiązki służbowe. W ocenie Sądu brak było jakichkolwiek podstaw do podważania wiarygodności tych świadków, zeznawali oni spójnie i logicznie, a ich zeznania w pełni korespondują z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie i były obiektywne. Obwiniony przy tym nie kwestionował okoliczności podnoszonych przez tych świadków.

Sąd uznał również za w pełni wiarygodną opinię sądowo-psychiatryczną (k. 96-103). W ocenie Sądu opinia biegłego jest jasna, kompletna i sporządzona została przez kompetentną osobę posiadającą wiadomości specjalne. Nie było więc żadnych podstaw do kwestionowania jej treści tym bardziej, że żadna ze stron postępowania nie podważała jej wiarygodności. Z opinii tej wynika, że obwiniony miał zachowaną zdolność prawidłowego rozpoznania czynu i kierowania swoim postępowaniem, jego poczytalność nie budziła wątpliwości i mógł brać udział w postępowaniu.

Sąd za w pełni wiarygodne uznał dowody w postaci dokumentów: notatek urzędowych (k. 1, k. 19, k. 34), protokołu zdarzenia (k. 5), zawiadomienia o wykroczeniu (k. 6), upoważnień (k. 7, k. 23, k. 38), stwierdzeń tożsamości (k. 8, k. 25, k. 45), oświadczenia (k. 24), protokołu ujęcia (k. 39), danych o karalności (k. 43-44). W ocenie Sądu brak było podstaw do podważania wiarygodności tych dowodów. Strony postępowania również nie podważały ich autentyczności i informacji w nich zawartych.

Dowody w postaci notatki urzędowej (k. 67) oraz informacji z (...) (k. 66), nie podważając ich wiarygodności, nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie i związane były z koniecznością ustalenia miejsca pobytu celem sporządzenia opinii sądowo-psychiatrycznej.

Po dokonaniu analizy materiału dowodowego Sąd uznał, że G. K. dopuścił się tego, że:

1. w dniu 14 stycznia 2015 roku, o godzinie 15:30 w W. przy ul. Al. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży perfum o wartości 149 zł na szkodę wymienionego sklepu;
2. w dniu 12 listopada 2014 roku ok. godz. 15:20 w >
3. w dniu 17 grudnia 2014 roku ok. godz. 12:20 w W., w sklepie (...) przy ul. (...) dokonał kradzieży perfum o wartości 12,99 zł na szkodę w/w sklepu.

Wszystkie te czyny zakwalifikować należało jako wypełniające znamiona wykroczenia kradzieży opisanego w art. 119 § 1 kw. Przepis ten stanowi, iż kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartości nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Obwiniony dokonał kradzieży towarów sklepowych, a więc cudzej rzeczy ruchomej. Zachowanie obwinionego wypełniło więc wszystkie znamiona przedmiotowe i podmiotowe zarzucanych mu wykroczeń z art. 119 § 1 kw.

Zdaniem Sądu obwiniony we wszystkich trzech przypadkach działał z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim kierunkowym. Jest on osobą dorosłą w pełni świadomą wagi swoich czynów. Ponadto był już wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu, miał więc pełną świadomość, że jego zachowanie jest niezgodne z prawem. Mimo to trzykrotnie dopuścił się wykroczenia kradzieży. Stąd uznać należało, że działał on z pełną premedytacją. Mając to na względzie, obwinionemu należało przypisać działanie z winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim kierunkowym.

Sąd nie miał również wątpliwości, co do znacznej szkodliwości społecznej czynu obwinionego. Należy mieć na względzie okoliczności przedmiotowych kradzieży. Dopuścił się on wykroczeń przeciwko mieniu, działając na szkodę okradanych sklepów. Pamiętać należy również o wysokim stopniu zawinienia obwinionego i działania z powodów niezaskłujących na akceptację. Mieć na względzie trzeba także, że wartość skradzionych towarów, łącznie na kwotę 216,96 zł, była już kwotą znaczną.

Sąd w oparciu o art. 119 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw w związku z art. 19 kw wymierzył obwinionemu G. K. łącznie karę 30 dni aresztu. Wymierzając karę aresztu, Sąd kierował się zarówno dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 33 § 1 kw, jak również dyrektywami przewidzianymi w art. 33 § 2 i 4 kw. Przede wszystkim jako okoliczność obciążającą, Sąd wziął pod uwagę uprzednią wielokrotną karalność obwinionego, w tym za przestępstwa podobne. Mając na względzie okoliczności sprawy, nie sposób jest uznać, aby jakkolwiek kara nieizolacyjna przyniosła pozytywne skutki resocjalizacyjne. Obwinionemu nie sposób jest postawić pozytywną prognozę kryminologiczną. Świadczyć o tym może oprócz wcześniejszych wielokrotnych skazań obwinionego także to, że w niniejszej sprawie dopuścił się on aż trzech kolejnych wykroczeń kradzieży. Wobec tego jedyną karą, która w warunkach przedmiotowej sprawy może spełnić

swoje cele jest jedynie kara bezwzględnego aresztu, a więc kara najbardziej represyjna. Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie okoliczności sprawy, w tym fakt, że kara ta miała charakter łączny za trzy wykroczenia. W takim przypadku, mając na względzie ilość wykroczeń, za które obwiniony został skazany, stopień zawinienia obwinionego oraz stopień społecznej szkodliwości czynów, odpowiednią karą była jedynie kara aresztu w swoim maksymalnym wymiarze, a więc 30 dni. Zdaniem Sądu tylko taka kara będzie adekwatna, a nadto spełni swoje cele prewencyjne, resocjalizacyjne, a także co w niniejszej sprawie jawi się jako najważniejsze, represyjne. Mając bowiem na względzie wielokrotną karalność obwinionego nie sposób jest uznać, aby poprzednie kary przyniosły oczekiwane skutki. Obwiniony w dalszym ciągu nie przestrzega ważnych norm prawnych, dopuszczając się czynów karalnych, w przypadku niniejszej sprawy kradzieży. Stąd, zdaniem Sądu, jedyną możliwą do wymierzenia w sprawie karą była kara najbardziej represyjna w maksymalnym możliwym wymiarze.

Sąd na podstawie art. 119 kpw w zw. z art. 624 § 1 kpk zwolnił obwinionego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych. Jest on osobą bezrobotną, przebywającą w AŚ. W ocenie Sądu uiszczenie przez niego kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację majątkową.